

L'elixir de l'eterna joventut el té Xumetra i l'Olot se n'aprofita

Als seus 35 anys, el davanter lidera una victòria per a l'esperança contra l'Andorra gràcies a un doblet que dispara els seus registres golejadors cap als màxims de la seva carrera

UE Olot. Amb encara quatre partits per davant i opcions reals de permanència, l'Olot creu que la salvació és possible. Fia part de les seves opcions a la millora en defensa però sobretot a la inspiració de Jordi Xumetra. El de l'Estartit, amb 35 anys, ha trencat els seus propis registres golejadors quan més ho necessita l'equip. Diu gaudir encara del futbol i està convençut que la seva experiència pot servir, i molt, perquè el col·lectiu se'n surti.

Un matí qualsevol a Riudarenes, més d'uns dècada enrere. Els crits se sentien des de la distància. Ben clars. Raül Agné, tot caràcter, es dirigia amb el volum al màxim per corregir un aspecte tàctic a un dels seus futbolistes. L'ase dels cops era un jove Jordi Xumetra, nouvingut, com el club, a la Segona Divisió A. Veure'l capcot, rebent el ruixat del seu entrenador, no era anecdòtic. Li va passar més d'un cop a les ordres d'Agné. Ho païa i processava. Amb el pas dels anys ha anat entenent de què va això del futbol. Li han donat un bon cop de mà lliçons com les d'aquella època i d'altres vivències. Les que ha arreplegat al Girona, Elx, Llevant, Saragossa i Olot. Amb 35 anys a les cames, ni vol donar per acabada la seva carrera ni tampoc té ganes de veure com el seu equip perd la categoria. Reinventat com a davanter amb més arribada a porteria, s'ha consolidat com el millor golejadore, aconseguint uns registres que mai havia assolit abans. Amb el doblet de diumenge contra l'Andorra [<https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/02/22/laposolot-reacciona-mes-ho-necessitava/1090555.html>], un any després de l'últim que va aconseguir (a finals de febrer del 2020 al camp de l'Espanyol B), atrapa els 8 gols comptant Lliga i Copa. Ara, però, més que inflar el comptador, el que desitja és que l'equip se'n surti. De finals per davant n'hi ha quatre. Poc temps, encara que res és impossible.

«Per fi una alegria. Mereixíem més que derrotes i empats. El 3-0 és una injecció de moral i confiança. Ens hem adonat que podem guanyar a qualsevol. Ara ens toca sacrificar-nos, ser solidaris i anar tots a una». En parla l'empordanès, qui repassa el per què d'aquesta situació. «Al principi de temporada vam cometre molts errors individuals, sobretot en defensa. Sempre ens marcaven i així és impossible. Ara encadenem dues porteries a zero i en aquesta categoria, tenir això et pot donar moltíssim. A partir d'aquí hem de créixer». Admet que l'any està sent bastant «estrany», sobretot al principi. «Vam començar amb casos de coronavirus i això no ens va permetre ser competitius fins més endavant. Havíem llençat els primers partits a les escombraries per dir-ho d'alguna manera. A partir de llavors hem anat creixent però llavors va arribar el canvi d'entrenador».

Recorda que ell i també tot el vestidor «estàvem molt» del bàndol de Raúl Garrido perquè «havíem fet moltes coses importants», però tot i això el club decidia fer-lo fora i lligar la incorporació de Gabri [<https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/01/26/gabri-nou-tecnic-lolot-fins/1085393.html>]. «Anem a mort ara amb ell. Ens ha aportat nous conceptes que ja hem anat assimilant i per fi ens han donat els seus fruits». Sobre les opcions de permanència prefereix anar pas a pas. «No mirem la classificació perquè quan ho fem ens

deprimim més que no pas ens alegrem. Arribem a aquests últims quatre partits amb bones sensacions i intentarem sumar de tres en tres».

Hi vol aportar el seu granet de sorra. Com ha fet fins ara, amb bones actuacions i també gols. Físicament em trobo bé. També em sento a gust a la plantilla, al club i soc un jugador important. Intento ser un exemple pels més joves, ensenyant el que he après durant tots aquests anys. Em sento feliç i això es nota al camp». Considera que «ara no tinc aquella pressió de Primera o Segona A» i això l'ajuda a «gaudir». «Aquí es funciona a dues o tres marxes menys en aquest sentit. M'ho plantejo d'aquesta manera i sempre he tingut molt clar que si no gaudís jugant em plantejaria fer d'altres coses. De moment m'ho passo bé, ja sigui al Municipal, al Nou Estadi de Tarragona o al Johan Cruyff». Encara diu sentir-se «fort i ràpid» però admet que això de ser conegut com La bala de l'Estartit ja no li escau tant. «Abans podia fer set o vuit curses seguides, ara no aguanto tant el ritme. El que sí faig és col·locar-me millor i dosificar-me. L'experiència ajuda». I té més gol: «He millorat la definició, tinc més pausa i jugo més a prop de porteria. Tot ajuda». I l'Olot que ho aplaudeix.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/esports/2021/02/23/laposelixer-laposeterna-joventut-xumetra-laposolot/1090741.html?utm_source=rss